

Sajtó és Tájékoztatás

Az Európai Községek Bírósága

82/09. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY

Luxembourg, 2009. október 1.

A főtanácsnok indítványa a C-58/08. sz. ügyben
Vodafone és társai kontra Secretary of State for Business,
Enterprise and Regulatory Reform

POIARES MADURO FŐTANÁCSNOK ÁLLÁSPONTJA SZERINT A ROAMING RENDELET ÉRVÉNYES

*A Község jogosult volt a belső piac érdekében a mobiltelefon társaságok
barangolási hívásokért felszámított árait korlátozásokat előírni*

A roaming rendelet¹ megállapította a mobiltelefonhálózat-üzemeltetők által a hazai hálózatukon kívül fogadott és kezdeményezett hívásokért felszámítható legmagasabb árat. E korlátozásokat három éves időszak során kellett alkalmazni.

A rendeletet az EK-Szerződés 95. cikke alapján fogadták el, amely a Község számára lehetővé teszi, hogy szabályozást fogadjon el azon tagállami jogszabályok közelítése érdekében, amelyekben olyan különbségek vagy lehetséges különbségek állnak fenn, amelyek meggátolhatják a belső piac megteremtését és működését.

Európa legnagyobb mobiltelefon üzemeltetői közül négy, a Vodafone, a Telefónica O2, a T-Mobile és az Orange a High Court of England and Wales előtt megtámadta a roaming rendelet érvényességét. Ez a bíróság ezt követően azt a kérdést terjesztette a Bíróság elé, hogy a Községnek volt-e hatásköre a rendeletnek az EK 95. cikk alapján való elfogadására, és hogy a községi szabályozás a legmagasabb árak meghatározásával megsértette-e a szubszidiaritás és/vagy az arányosság elvét.

Először is Miguel Poiares Maduro főtanácsnok **azt állítja, hogy álláspontja szerint a Község jogosult volt a rendeletet az EK 95. cikk alapján elfogadni.** A saját tagállamon belül kezdeményezett hívások és a barangolás során kezdeményezett hívások közötti árkülönbségek ésszerűen tekinthetők a határokon átnyúló szolgáltatások, így a barangolási hívások használatát akadályozónak. A határokon átnyúló tevékenységek ilyen akadályozása alkalmas az olyan belső piac létrehozásának gátlására, ahol biztosított az áruk, a szolgáltatások és a tőke szabad mozgása. Valójában a mobiltávközlési ágazatban a határokon átnyúló tevékenységek legtipikusabb megjelenési formája maga a barangolás. E körülmények között a barangolási szolgáltatások vonatkozásában az ársapka-szabályozás előírásáról joggal elmondható, hogy az a határokon átnyúló gazdasági tevékenységek akadályainak megszüntetése útján a belső piac létrehozását szolgálja.

¹ A Községben belüli nyilvános mobiltelefon-hálózatok közötti barangolásról (roaming), valamint a 2002/21/EK irányelv módosításáról szóló, 2007. június 27-i 717/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 171. 32. o.).

Annak értékelése során, hogy a rendelet megfelel-e a szubszidiaritás elvének (amely szerint a Közösség csak akkor járhat el, ha ugyanazt a célt a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani) a főtanácsnok először azt jegyzi meg, hogy a valamely üzemeltető által a hálózatának használta fejében egy másik üzemeltető számára felszámított árakat (nagykereskedelmi díjak) illetően egyértelmű, hogy közösségi szintű cselekvésre volt szükség: mivel a nemzeti szabályozó hatóságok nem rendelkeztek sem a tagállamuk hálózataival szemben a külföldi hálózatok által felszámított árak szabályozására vonatkozó hatáskörrel, sem a saját területükön a külföldi hálózatokkal szemben felszámított nagykereskedelmi árak szabályozására vonatkozó ösztönzéssel.

A hazai hálózat által a barangolást végző ügyféllel szemben felszámított kiskereskedelmi árakat illetően a helyzet kevésbé egyértelmű. Lehetne úgy érvelni, hogy ha egyszer a nagykereskedelmi árakat rögzítették, akkor a kiskereskedelmi árakat a nemzeti hatóságok útján lehet szabályozni. Maduro főtanácsnok azonban úgy véli, hogy célszerű és helyénvaló volt, hogy a Közösség szabályozta a kiskereskedelmi árakat. A főtanácsnok azt javasolja, hogy mivel a rendelet hatálya három év múlva megszűnik, a barangolás transznacionális jellegű, és a nemzeti szabályozó hatóságokat kevésbé foglalkoztatja a barangolás kérdése, a Közösség jóval inkább hajlandó és alkalmas a probléma kezelésére. Ha a problémát a 27 nemzeti szabályozó hatóságra bízták volna, akkor a kiskereskedelmi árak hatékony ellenőrzésének bevezetése túl sokáig tarthatott volna.

A hálózatüzemeltetők által felszámított árak felső határa meghatározásának arányosságát illetően a főtanácsnok megjegyzi, hogy a Közösség végső megoldásként avatkozott be, mivel a Közösségnek a barangolás árainak csökkentésére vonatkozó összes korábbi kísérlete (beleértve a versenyjogi vizsgálatokat, az átláthatósági kezdeményezéseket, a szabályozási intézkedéseket és a politikai nyomásgyakorlást) kudarcot vallott. A főtanácsnok azt is megjegyzi, hogy a Bizottság véleménye szerint a barangolás árai annyira eltérőek voltak, hogy azt az alapul szolgáló költségekkel nem lehet magyarázni, mivel az üzemeltetők 200% feletti haszonra tettek szert a barangolás során kezdeményezett hívásokkal és 300%-os vagy 400%-os haszonra a fogadott hívásokkal. Ezen eltúlzott költségekre és a jól időzített cselekvés szükségességére tekintettel a kiskereskedelmi árak szabályozására vonatkozó döntés a Közösség előtt nyitva álló ésszerű választás volt.

Továbbá, elismerve, hogy a rendkívüli piaci befolyásuk miatt az árellenőrzéseket mindig óvatosan kell értékelni, a főtanácsnok úgy véli, hogy azokat elfogadhatóbbá teszi ezen ársapkák korlátozott időtartama, az időszakonkénti újbóli értékelést szükségessé tevő megszüntetési záradékok fennállása és azok azon célja, hogy helyrehozzanak egy olyan piaci hiányosságot, amelyet a versenyszabályok nem voltak képesek kezelni. A rendelet tehát nem nevezhető aránytalannak.

A főtanácsnok ennél fogva megállapítja, hogy **a barangolásos hívások legmagasabb díjának meghatározása nem sérti a szubszidiaritás vagy az arányosság elvét.**

Következésképpen Poiares Maduro főtanácsnok azt javasolja, hogy a Bíróság erősítse meg a roaming rendelet érvényességét.

EMLÉKEZTETŐ: A főtanácsnok indítványa nem köti a Bíróságot. A főtanácsnok feladata, hogy teljesen pártatlanul és függetlenül eljárva a rábízott ügy jogi megoldására vonatkozó javaslatot

terjesszen a Bíróság elé. A Bíróság bírái most kezdik meg a tanácskozást a jelen ügyben. Az ítéletet egy későbbi időpontban hozzák meg.

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében a közösségi jog értelmezésére vagy valamely közösségi jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az indítvány [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon

Sajtófelelős: dr. Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499